

УДК 323.39

Романюк Л. – ст. гр. ДФ-34

Буковинська державна фінансова академія

«ДІТИ, ЯКІ ГРАЮТЬСЯ В ПОЛІТИЦІ» АБО РОЗДУМИ НАД ПРОБЛЕМАМИ ПОЛІТИЧНОЇ ЕЛІТИ

Науковий керівник: д.і.н., професор Стрішенець М.М.

Політична еліта в кожній країні відрізняється і має певні особливості, характеристики, цілі, притаманні тільки їй. Щодо України, то остання почала формуватись з часів незалежності і до сьогодні триває цей процес. Звичайно, вона існує, проте елітою назвати «це» важко. Напевно тому, що всім відомий менталітет українців, наше бажання бути лідерами, досягнення мети будь-якими методами і незважаючи ні на що. Все це зводиться до одного – прагнення бути вище окремим, обраним особам (акцент на слові «обраним»), володіти світом, де простий народ є масою людей, за допомогою яких можна побудувати цю владу, досягнути результату на «липових обіцянках».

Напевно, тільки мала частка людей заперечить тезу, що українська політична еліта потребує оновлення. На сьогоднішній день політика є актуальною, проте більшість людей не так нею захоплюються, скільки критикують, насміхаються. Це навіть і не звучить дивно – в ЗМІ на кожному кроці засуджують політичні події, складають анекдоти, дотепні жарти, афоризми. Зокрема, на шпальтах газети «Рівне вечірне» був опублікований цікавий вислів, який дійсно підкреслює нинішні події «Вони — діти в політиці. Вони загралися і не помітили, як обробилися по самі вуха...» Хіба ж це еліта? Коли «вони» не можуть поділити між собою крісла, посади, коли влада стала на шляху досягнення мети суспільства, нашої національної ідеї, до якої ми прагнули з давніх-давен? Чи потрібна нам «така еліта»?

Роздумуючи над сучасним станом політичної еліти, напевно немає одностайної думки про те, чи вона реально існує, чи існує між нею якісь спільні інтереси та мета співробітництва. І взагалі чи потрібно її розглядати як провідну ланку держави? Відповідь на ці питання знайти дуже важко, бо «Доки Україна однією ногою буде в Європі, а іншою в Росії, ми так і будемо теліпатись між ногами». Потрібно кардинально змінити правлячу верхівку, змінити її на освічених, інтелігентних і патріотичних людей, які зможуть управляти державою, зробити крок вперед, до нового життя, до «українського дива». І я вважаю, що спільними зусиллями ми зможемо це зробити, подолати всі негативні тенденції і стати на вищій щабель.

Час вимагає нової еліти, найперше - правлячої, і саме такої, яку підтримують широкі верстви населення. Якщо ж така еліта не сформується, старій залишається жорсткіше експлуатувати співвітчизників, шукаючи при цьому винуватців кризового стану. Таке ми мали, маємо і будемо мати. Коли ми акцентуємо увагу на досить низькому рівні української політичної еліти, то згадується цікавий вислів Платона, який застерігав: «Ні для держави, ні для громадян не буде кінця нещастям, доки володарем держави не стане плем'я філософів». Якого рівня «філософи» керують Українською державою — неважко усвідомити...